

Trusting Our Father

By Elder David P. Homer
Of the Seventy

Důvěřujme našemu Otci

Starší David P. Homer
sedmdesátník

October 2024 general conference

God trusts us to make many important decisions, and in all matters He asks us to trust Him.

Bůh nám důvěřuje, že zvládneme mnohá důležitá rozhodnutí, a žádá nás, abychom ve všech záležitostech důvěřovali my Jemu.

On June 1, 1843, Addison Pratt left Nauvoo, Illinois, to preach the gospel in the Hawaiian Islands, leaving his wife, Louisa Barnes Pratt, to care for their young family.

In Nauvoo, as persecutions intensified, forcing the Saints to leave, and later at Winter Quarters as they prepared to migrate to the Salt Lake Valley, Louisa faced the decision of whether to make the journey. It would have been easier to stay and to wait for Addison to return than to travel alone.

On both occasions, she sought guidance from the prophet, Brigham Young, who encouraged her to go. Despite the great difficulty and her personal reluctance, she successfully made the journey each time.

Initially, Louisa found little joy in traveling. However, she soon began to welcome the green prairie grass, colorful wildflowers, and patches of ground along the riverbanks. “The gloom on my mind wore gradually away,” she recorded, “and there was not a more mirthful woman in the whole company.”

Louisa’s story has deeply inspired me. I admire her willingness to set aside her personal preferences, her ability to trust God, and how exercising her faith helped her to see the situation differently.

She has reminded me that we have a loving Father in Heaven, who cares for us wherever we are, and that we can trust Him more than anyone or anything else.

1. června 1843 opustil Addison Pratt Nauvoo v Illinois, aby kázal evangelium na Havajských ostrovech, a nechal svou manželku Louisu Barnes Prattovou pečovat o jejich malé děti.

Když v Nauvoo sílilo pronásledování, což Sváté donutilo odejít, a když se Svátí později ve Winter Quarters připravovali na přesun do údolí Solného jezera, stála Louisa před rozhodnutím, zda se na tuto cestu vydat. Bývalo by pro ni jednodušší zůstat a počkat na Addisonův návrat než cestovat sama.

V obou případech požádala o vedení proroka Brigham Younga, který ji povzbudil, aby se na cestu vydala. Navzdory velkým obtížím a zdráhavosti cestu pokaždé úspěšně zvládla.

Zprvu měla Louisa z tohoto putování jen malou radost. Záhy se však začala těšit ze zelené prérijní trávy, barevných lučních květů a výběžků vytvořených nánosy podél břehů řek. „Chmuř v mé mysli se postupně vytratily,” zapsala si, „a v celé výpravě nebylo veselejší ženy.“

Louisin příběh mě hluboce inspiruje. Obdivuji její ochotu odložit stranou osobní preference, její schopnost důvěřovat Bohu a to, jak jí uplatňování víry pomohlo vidět danou situaci jinak.

Připomíná mi, že máme milujícího Otce v nebi, který se o nás zajímá, ať jsme kdekoli, a že Mu můžeme důvěřovat více než komukoli nebo čemukoli jinému.

The Source of Truth

God trusts us to make many important decisions, and in all matters He asks us to trust Him. This is especially difficult when our judgment or public opinion differs from His will for His children.

Some suggest that we should redraw the lines between what is right and what is wrong because they say that truth is relative, reality is self-defined, or God is so generous that He does not actually care about what we do.

As we seek to understand and accept God's will, it is helpful to remember that the boundaries between right and wrong are not for us to define. God has established these boundaries Himself, based on eternal truths for our benefit and blessing.

The desire to change God's eternal truth has a long history. It started before the world began, when Satan rebelled against God's plan, seeking selfishly to destroy human agency. Following this pattern, people like Sherem, Nehor, and Korihor have argued that faith is foolish, revelation is irrelevant, and whatever we want to do is right. Sadly, so very often these deviations from God's truth have led to great sorrow.

While some things may depend on context, not everything does. President Russell M. Nelson has consistently taught that God's saving truths are absolute, independent, and defined by God Himself.

Our Choice

Whom we choose to trust is one of life's important decisions. King Benjamin instructed his people, "Believe in God; believe that he is ... ; believe that he has all wisdom ... ; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend."

Fortunately, we have the scriptures and guidance from living prophets to help us understand God's truth. If clarification beyond what we have is needed, God provides it through His prophets. And He will respond to our sincere prayers through the Holy Ghost as we seek to understand truths we do not yet fully appreciate.

Elder Neil L. Andersen once taught that we should not be surprised "if at times [our] personal views are not initially in harmony with the teachings of the Lord's prophet. These are

Zdroj pravdy

Bůh nám důvěřuje, že zvládneme mnohá důležitá rozhodnutí, a žádá nás, abychom ve všech záležitostech důvěřovali my Jemu. To je obzvláště obtížné, když se náš úsudek nebo veřejné mínění liší od Jeho vůle týkající se Jeho dětí.

Někteří doporučují, abychom překreslili hranice mezi tím, co je dobré, a tím, co je špatné, protože pravda je podle nich relativní, realitu si definuje každý sám nebo že Bůh je tak velkorysý, že Mu ve skutečnosti nezáleží na tom, co děláme.

Zatímco se snažíme pochopit a přijmout Boží vůli, je užitečné pamatovat na to, že definovat hranice mezi dobrým a špatným není na nás. Tyto hranice stanovil sám Bůh, na základě věčných pravd a k našemu prospěchu a požehnání.

Touha měnit Boží věčnou pravdu má dlouhou historii. Objevila se již před začátkem světa, když se Satan vzbouřil proti Božímu plánu a sobecky se snažil zničit lidskou svobodu jednání. Tímto vzorem se řídili i lidé jako Šerem, Nehor či Korihor, kteří tvrdili, že víra je pošetilá, zjevení je irelevantní a že ať chceme dělat cokoli, je to v pořádku. Tyto odchylky od Boží pravdy naneštěstí velmi často vedou k velkému zármutku.

Zatímco určité záležitosti mohou záviset na kontextu, ne vždy tomu tak je. President Russell M. Nelson důsledně učí tomu, že Boží spásné pravdy jsou absolutní, nezávislé a definované samotným Bohem.

Naše rozhodnutí

To, komu se rozhodneme důvěřovat, je jedno z důležitých životních rozhodnutí. Král Benjamin učil svůj lid: „Věřte v Boha; věřte, že on je...; věřte, že má veškerou moudrost...; věřte, že člověk neobsáhne všechny věci, jež může obsáhnouti Pán.“

Naštěstí máme písmo a vedení od žijících proroků, jež nám pomáhají Boží pravdě porozumět. Je-li zapotřebí objasnění nad rámec toho, co máme, Bůh nám ho poskytne prostřednictvím svých proroků. A odpoví na naše upřímné modlitby prostřednictvím Ducha Svatého, když se budeme snažit porozumět pravdám, jež dosud plně nechápeme.

Starší Neil L. Andersen kdysi učil, že nemáme být překvapeni, „pokud [naše] osobní názory občas nebudou hned od začátku plně v souladu s učením Pánova proroka. Toto jsou chvíle,“ řekl,

moments of learning,” he said, “of humility, when we go to our knees in prayer. We walk forward in faith, trusting in God, knowing that with time we will receive more spiritual clarity from our Heavenly Father.”

At all times, it is helpful to remember Alma’s teaching that God gives His word according to the attention and effort we devote to it. If we heed God’s word, we will receive more; if we ignore His counsel, we will receive less and less until we have none. This loss of knowledge does not mean that the truth was wrong; rather, it shows that we have lost the capacity to understand it.

Look to the Savior

In Capernaum, the Savior taught about His identity and mission. Many found His words difficult to hear, leading them to turn their backs and “[walk] no more with him.”

Why did they walk away?

Because they did not like what He said. So, trusting their own judgment, they walked away, denying themselves blessings that would have come had they stayed.

It is easy for our pride to come between us and eternal truth. When we don’t understand, we can pause, let our feelings settle, and then choose how to respond. The Savior urged us to “look unto [Him] in every thought; doubt not, fear not.” When we focus on the Savior, our faith can start to overcome our concerns.

As President Dieter F. Uchtdorf encouraged us to do: “Please, first doubt your doubts before you doubt your faith. We must never allow doubt to hold us prisoner and keep us from the divine love, peace, and gifts that come through faith in the Lord Jesus Christ.”

Blessings Come to Those Who Stay

As the disciples walked away from the Savior that day, He then asked the Twelve, “Will ye also go away?”

Peter answered:

“Lord, to whom shall we go? thou hast the words of eternal life.

“And we believe and are sure that thou art that Christ, the Son of the living God.”

Now, the Apostles lived in the same world,

„kdy poklekáme v modlitbě, chvíle učení se a pokory. Kráčíme vpřed s vírou a s důvěrou v Boha s vědomím toho, že časem od Nebeského Otce obdržíme více duchovního porozumění.“

Vždy je užitečné pamatovat na učení Almy, že Bůh udílí své slovo podle pozornosti a úsilí, jež mu věnujeme. Budeme-li dbát Božího slova, obdržíme více; budeme-li Boží rady ignorovat, budeme dostávat méně a méně, až nebudeme mít nic. Tato ztráta poznání neznamená, že daná pravda byla špatná; spíše to ukazuje, že jsme ztratili schopnost jí rozumět.

Hled'te ke Spasiteli

Spasitel učil v Kafarnaum o své identitě a poslání. Pro mnohé bylo těžké Jeho slova poslouchat, což vedlo k tomu, že se k Němu obrátili zády a „nechodili s ním více“.

Proč odešli?

Protože se jim nelíbilo, co říkal. A tak, jelikož důvěřovali vlastnímu úsudku, odešli a odepřeli si požehnání, která by se dostavila, kdyby bývali zůstali.

Je snadné, aby se mezi nás a věčnou pravdu dostala naše pýcha. Když něčemu nerozumíme, můžeme se na chvíli zastavit, zklidnit své pocity a pak se rozhodnout, jak zareagujeme. Spasitel nás naléhavě žádal, abychom k Němu hleděli „v každé myšlence“ a abychom nepochybovali a nebáli se. Když se zaměřujeme na Spasitele, může naše víra začít překonávat naše obavy.

President Dieter F. Uchtdorf nás povzbuzoval: „Prosím nejprve zpochybněte své pochybnosti, než zpochybníte svou víru. Nikdy nesmíme dopustit, aby nás pochybnosti držely jako rukojmí a oddělovaly nás od božské lásky, pokoje a darů, které přicházejí skrze víru v Pána Ježíše Krista.“

Požehnání přicházejí k těm, kteří zůstávají

Spasitel se zeptal Dvanácti, když od Něj onoho dne odešli učedníci: „Zdaliž i vy chcete odjít?“

Petr odpověděl:

„Pane, k komu půjdeme? [Ty slova] věčného života máš.

A my jsme uvěřili, a poznali, že jsi ty Kristus, Syn Boha živého.“

Apoštolové žili ve stejném světě a čelili stej-

and they faced the same social pressures as the disciples who walked away. However, in this moment, they chose their faith and trusted God, thus preserving blessings God gives to those who stay.

Perhaps you, like me, sometimes find yourself on both sides of this decision. When we find it difficult to understand or embrace God's will, it is comforting to remember that He loves us as we are, wherever we are. And He has something better for us. If we reach out to Him, He will assist us.

While reaching out to Him can be difficult, just as the father who sought healing for his son was told by the Savior, "All things are possible to him that believeth." In our moments of struggle, we too can cry out, "Help thou [my] unbelief."

Submitting Our Will to His

Elder Neal A. Maxwell once taught that "the submission of one's will is really the only uniquely personal thing we have to place on God's altar." No wonder King Benjamin was so eager that his people become "as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father."

As always, the Savior set the perfect example for us. With a heavy heart, and knowing the painful work He had to do, He submitted to His Father's will, fulfilling His messianic mission and opening the promise of eternity to you and me.

The choice to submit our will to God's is an act of faith that lies at the heart of our discipleship. In making that choice, we discover that our agency is not diminished; rather, it is magnified and rewarded by the presence of the Holy Ghost, who brings purpose, joy, peace, and hope we can find nowhere else.

Several months ago, a stake president and I visited a sister in his stake and her young adult son. After years away from the Church, wandering difficult and unfriendly paths, she had returned. During our visit, we asked her why she had come back.

"I had made a mess of my life," she said, "and I knew where I needed to be."

I then asked her what she had learned in her journey.

With some emotion, she shared that she had learned that she needed to attend church long

ným společenským tlakům jako učedníci, kteří odešli. V onom okamžiku se však rozhodli pro svou víru a důvěřovali Bohu, čímž si zachovali pozhnání, která Bůh dává těm, kteří zůstávají.

Možná, že se někdy, stejně jako já, ocitáte na obou stranách tohoto rozhodnutí. Když je pro nás těžké pochopit nebo přijmout Boží vůli, je útechou pamatovat na to, že nás Bůh miluje takové, jací jsme, ať jsme kdekoli. A má pro nás něco lepšího. Pokud se na Něj obrátíme, pomůže nám.

Obrátit se na Něho může být obtížné – jako když jistý otec usiloval o uzdravení pro svého syna a Spasitel mu řekl, že „všeckoť jest možné věřícímu“. A i my můžeme ve chvílích svého zápolení zvolat: „Spomoz nedověře mé.“

Podrobujeme svou vůli té Jeho

Starší Neal A. Maxwell kdysi učil: „Podrobení vlastní vůle je ve skutečnosti tou jedinou výhradně osobní věcí, kterou vlastníme a kterou můžeme položit na Boží oltář.“ „Není divu, že král Beniamin si tak dychtivě přál, aby se jeho lid stal „jako dítě, poddajným, mírným, pokorným, trpělivým, plným lásky, ochotným podrobiti se všemu, co Pán považuje za vhodné na něj vložiti, stejně jako se dítě podrobuje otci svému“.

Dokonalý příklad nám jako vždy dal Spasitel. S těžkým srdcem a s vědomím toho, jak bolestivé dílo musí vykonat, se podrobil vůli svého Otce, čímž naplnil své mesiášské poslání a otevřel vám i mně zaslíbení věčnosti.

Rozhodnutí podříditi naši vůli té Boží je skutkem víry, který se nachází v jádru našeho učednictví. Když se takto rozhodujeme, zjišťujeme, že naše svoboda jednání tím nijak neslábne; naopak je posílena a odměněna přítomností Ducha Svatého, který přináší smysluplnost, radost, pokoj a naději, jež nikde jinde nalézt nemůžeme.

Před několika měsíci jsem s jistým presidentem kůlu navštívil jednu sestru z jeho kůlu a jejího mladého dospělého syna. Po letech odloučení od Církve, kdy bloudila po nelehkých a nepřívětivých cestách, se vrátila. Během návštěvy jsme se jí zeptali, proč se vrátila.

„Můj život byl v troskách,“ řekla, „a uvědomila jsem si, kde musím být.“

Pak jsem se jí zeptal, čemu se na své cestě naučila.

Pohnutým hlasem vyprávěla, že zjistila, že musí chodit na shromáždění dostatečně dlouho

enough to break the habit of not coming and that she needed to stay until it was where she wanted to be. Her return was not easy, but as she exercised faith in the Father's plan, she felt the Spirit return.

And then she added, "I have learned for myself that God is good and that His ways are better than mine."

I bear witness of God, our Eternal Father, who loves us; of His Son, Jesus Christ, who saved us. They know our hurts and challenges. They will never forsake us and know perfectly how to succor us. We can be of good cheer as we trust Them more than anyone or anything else. In the sacred name of Jesus Christ, amen.

na to, aby se zbavila zvyku na něj nechodit, a že musí zůstat, dokud nebude tam, kde chce být. Její návrat nebyl snadný, ale když uplatňovala víru v Otcův plán, pociťovala, že se Duch vrací.

A pak dodala: „Zjistila jsem sama pro sebe, že Bůh je dobrý a že Jeho cesty jsou lepší než ty moje.“

Vydávám svědectví o Bohu, našem Věčném Otci, který nás miluje; a o Jeho Synu Ježíši Kristu, který nás spasil. Znájí naše bolesti a těžkosti. Nikdy nás neopustí a dokonale vědí, jak nám pomáhat. Když jim budeme důvěřovat více než komukoli nebo čemukoli jinému, můžeme být dobré mysli. V posvátném jménu Ježíše Krista, amen.